

การก่อรูปองค์กรของภาคประชาชนในจังหวัดตราด*

Group organization of popular sector in Trat province

ลิตาวงศ์ เจริญวงศ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการก่อรูปองค์กรของภาคประชาชนในจังหวัดตราด มีจัตุประสงค์เพื่อศึกษา ในเรื่องของปัจจัยและกระบวนการในการก่อรูป ปัจจัยและกระบวนการในพัฒนา และข้อเสนอในการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด มีวิธีการศึกษาแบบวิจัยเชิงคุณภาพแนวประวัติศาสตร์ โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาในกลุ่มขององค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราดที่มีบทบาทสำคัญในระดับจังหวัดซึ่งมีอยู่สามกลุ่ม คือ เครือข่ายกลุ่มสัจจะสมหัตทรพย์ ที่เป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นในภาคประชาชนสังคม กลุ่มของกรุ๊ปชุมชนคนคราดซึ่งเกิดขึ้นจากการรวมตัวของภาคประชาชน ลังคมกับการรวมตัวขององค์กรที่ถูกจัดตั้งโดยรัฐ และกลุ่มสภากองกรุ๊ปชุมชนในฐานะที่เป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งโดยรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งสามองค์กรมีปัจจัยและกระบวนการที่ทำงาน ตลอดจนการพัฒนาที่มีความแตกต่างกัน คือ กลุ่มสัจจะสมหัตทรพย์เป็นกลุ่มที่มีการก่อรูปขึ้นมาจากกลุ่มธรรมชาติโดยมีพระเป็นผู้นำกลุ่มในการทำงาน ด้านนี้การพัฒนาของกลุ่มนี้จึงเป็นการพัฒนาที่อยู่บนพื้นที่ของการตอบสนองการแก้ปัญหาของชาวบ้านในจังหวัด ในองค์กรชุมชนคนคราดพบว่าการก่อรูปและการพัฒนาของกลุ่มนี้มีผลมากจากนโยบายและงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาผลักดัน จึงทำให้มีการพัฒนาที่เป็นไปตามรูปแบบของนโยบายและงบประมาณที่ภาครัฐกำหนดมาในแต่ละปี และกลุ่มสภากองกรุ๊ปชุมชนพบว่าการก่อรูปกลุ่มของสภากองกรุ๊ปชุมชนนี้เกิดจากความต้องการองค์กรที่ถูกกฎหมายของภาคประชาชนในการเข้ามาร่วมทำงานในส่วนของพื้นที่สาธารณะในเชิงของการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนชุมชน ซึ่งสภากองกรุ๊ปชุมชนในจังหวัดตราด เกิดขึ้นจากการผลักดันพระราชบัญญัติสภากองกรุ๊ปชุมชนของภาคประชาชนทั่วประเทศ หลังจากการเกิดพระราชบัญญัติสภากองกรุ๊ปชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีการผลักดันให้เกิดสภากองกรุ๊ปชุมชนในจังหวัดตราด แต่เมื่อยังไม่ได้ตามสภากองกรุ๊ปชุมชนยังมีการพัฒนาที่เป็นไปในรูปแบบของการพัฒนาเชิงปริมาณที่เน้นการจัดตั้งอยู่ เนื่องจากการพัฒนาของสภากองกรุ๊ปชุมชนนี้ยังอยู่บนพื้นที่ของการพัฒนาที่เป็นไปตามงบประมาณและนโยบายขององค์กรมหาชน

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง การก่อรูปองค์กรของภาคประชาชนในจังหวัดตราด (Group organization of popular sector in Trat province)

** นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนุรูลหะฟ้า

Abstract

The matter of this thesis is the group organization of popular sector in Trat province. The thesis studies the factor, process of formulation, process of development and prescription of firming the group organization in Trat province. The research of this thesis is the qualitative historical method that focuses on Satajasrasomsap, Organization in Trat and The council of community.

The result of this study is the factor, process of formulation, process of development and prescription of firming the group organization that are different according to each organization. Satajasrasomsap formulate group organization according to problem of villagers. Organization in Trat formulates group organization according to policy and budget of state. The council of community formulates group organization according to the act of legislation of council of community (2551) that support public sphere of people to formulating the plan of community. However the developments of the community remain policy and budget of public organization.

บทนำ

ด้วยการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลฯ มีการก่อรูปของระบบราชการตามใหม่ที่ข้าราชการมาทำงานแบบราชการนั้นประยิชณ์ในสังคมไทยจาก รูปแบบของการปกครองที่โอนอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ซึ่งลักษณะของการทำงานแบบข้าราชการ ตั้งแต่ลักษณะเน้นการทำงานแบบการปกครองเพื่อควบคุมมากกว่าการทำงานแบบการจัดการเพื่อบริการประชาชน (ร้อยนันต์ สุวัฒนิช, ๒๕๓๗, หน้า ๒๕๔) หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๕๘๙ ระบบราชการได้ถูกย้ายมาเป็นสถาบันหลักทางการเมืองโดยมีชนชั้นนำของ ข้าราชการทหารและพลเรือนเป็นผู้ได้รับอำนาจ การทำงานในเรื่องของนโยบายสาธารณะของ ข้าราชการไทยเป็นด้วยกระบวนการอุดหนุนและการออกคำสั่งโดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนผลที่ตามมาไม่สามารถแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชน (ร้อยนันต์ ประดิษฐศิลป์, ๒๕๓๓, หน้า ๒๗๓) และเป็นผลให้ภาครัฐต้องเบิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับ ภาครัฐในเรื่องของนโยบายสาธารณะมากขึ้น

ภาคส่วนที่สองที่เข้ามาร่วมทำงานในส่วนของนโยบายสาธารณะคือภาคธุรกิจเอกชนที่พัฒนามาจากคนจีนที่เข้ามาทำธุรกิจได้เข้ามามีบทบาทในเรื่องการค้าขายในประเทศไทย กลุ่มภาคธุรกิจเอกชนในอดีตถูกควบคุมโดยรัฐในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจของตนต่อมานี้ช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่หนึ่งซึ่งเป็นการส่งเสริมความทันสมัย ทำให้ภาคธุรกิจได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนนโยบายทางเศรษฐกิจร่วมกับภาครัฐ โดยเข้ามายุบรวมของ สมาคมทางการค้า หอการค้า สมาคมทางธุรกิจ สถาบันทางการเงินต่าง ๆ และทำให้ภาคธุรกิจ เอกชนเริ่มมีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น แต่ในการผลักดันนโยบายของภาคธุรกิจเอกชนเป็นการ ทำเพื่อเอื้ออำนวยต่อผลประโยชน์ของกลุ่มคนเองมากกว่าผลประโยชน์สาธารณะนโยบายทาง

เศรษฐกิจที่อุตสาหกรรมผลประโภตออกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีเพียงไม่กี่ตระกูลในประเทศ แต่ไม่สามารถลงทุนไปถึงประชาชนในระดับรายบุคคลได้ (อุมพลด หนึ่มพาณิช, ๒๕๕๒, หน้า ๓๗๔-๓๘๕)

จากการที่ภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการทำงานพัฒนาประเทศจึงทำให้สังคมไทยต้องหันมามองที่ภาคประชาชนซึ่งมาจากกลุ่มชนต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน โดยไม่ได้เป็นผู้ควบคุมกลไกของรัฐและไม่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต อันได้แก่ กลุ่ม ชาวนา ชาวไร่ ชนชั้นกรรมกร และชนชั้นกลางที่ไม่ได้ผูกพันกับผลประโยชน์และอุดมการณ์ร่วมกับกลุ่มนี้ขึ้นนำในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนทั้งในและต่างประเทศ (ร้อยันต์ประดิษฐ์ศิลป์, ๒๕๓๐, หน้า ๔๓) ภาคประชาชนในอดีตนั้นไม่มีบทบาทสำคัญในการทำงานกับสาธารณะไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการตัดสินใจการพัฒนาประเทศและผลกระทบก็ต่อกันในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงออกในเวทีสาธารณะร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ

ภาคประชาชนไทยนั้นมีพัฒนาการที่ก่อรูปมาขึ้นมาทั้งในรูปแบบขององค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรชุมชน ภาคประชาชนเริ่มท่องรุ่ปถัมภ์มากยิ่งนักทางด้วยเมื่อมีการรับรองสิทธิของชุมชนและเปิดเสรีภาพในกฎหมายตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๐ ที่เน้นหลักการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและการให้เสรีภาพในการตัดสินใจกลุ่มองค์กรตามมาตรฐาน ของรัฐธรรมนูญที่ตรา บุคคลยอมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สมาคม สถาบัน หน่วยงาน กลุ่มเกษตรกร องค์กรเอกชน หรือหมู่คณะอื่น ๆ การก่อรูปขององค์กรชุมชนลั่งรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ.๒๕๔๐ นั้นได้รับการยอมรับจากภาคส่วนต่างในสังคมไทยในการรวมกลุ่มที่เกิดขึ้น โดยมีพื้นฐานของความคิดที่ว่า (มูลนิธิ นนิมพานิช, ๒๕๕๒, หน้า ๓๖๔)

“ปีบหางของประชาชนต้องให้ประชาชนจัดการกันเอง”

กลุ่มของศักยภาพภาคประชาชนในปัจจุบันได้มีหน่วยงานที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับการทำงานของศักยภาพภาคประชาชนคือสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน โดยมีการประกาศจัดตั้งขึ้นในพระราชบัญญัติเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๓ การเกิดขึ้นของหน่วยงานดังกล่าวนั้นมีวัตถุประสงค์ เพื่อการสนับสนุนงบประมาณลงไปช่วยเหลือแก่องค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การเพิ่มรายได้ การพัฒนาทักษะอาชีวศึกษาและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท และเพื่อให้มีการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่องค์กรชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนให้มีความเข้มแข็ง (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, พ.ศ.๒๕๔๓) จากการเกิดขึ้นของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนนั้นเป็นผลให้องค์กรภาคประชาชนมีบทบาทสำคัญในการผลักดันนโยบายให้กับหน่วยงานภาครัฐมากขึ้น เนื่องจากในอดีตองค์กรภาคประชาชนไม่ได้รับการรองรับงบประมาณจากภาครัฐ จึงทำให้การทำงานของกลุ่มของศักยภาพภาคประชาชนบางกลุ่มเกิดขึ้นมาในระยะต้น เนื่องจากปัญหาเรื่องงบประมาณ

จากการเกิดขึ้นของสถาบันดังกล่าวทำให้ภาคประชาชนมีงบประมาณในการทำงานในชุมชนของตนเองโดยที่ไม่ต้องขอรับงบประมาณจากหน่วยงานของภาครัฐ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้ามาสนับสนุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นของค์กรภาคประชาชนบางกลุ่มยังประสบปัญหาการไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วของค์กรภาคประชาชนยังเป็นองค์กรนอกระบบและไม่มีการรองรับอย่างเป็นทางการ

ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทำให้มีการพยายามผลักดันให้องค์กรภาคประชาชนเป็นองค์กรที่ถูกกฎหมายและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากหน่วยงานต่าง ๆ จึงทำให้มีการขับเคลื่อน ของภาคประชาชนเพื่อผลักดันกฎหมายที่จะเกิดขึ้นมาเพื่อรองรับของค์กรภาคประชาชนที่เกิดขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทย การขับเคลื่อนดังกล่าวของกลุ่มของค์กรภาคประชาชนทั่วประเทศทำให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภากองค์กรชุมชน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในรัชกาล陛下 สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, ๒๕๖๒, หน้า ๕๑) พระราชบัญญัติสภากองค์กรชุมชน เป็นผลให้การทำงานของภาคประชาชนได้มีกฎหมายรองรับ และเป็นเครื่องแสดงให้เห็นบทบาทสำคัญของภาคประชาชนในกระบวนการเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ในการจัดการบัญชีหุ้นส่วนของตนเองต้องการแก้ไขได้ด้วยตนเอง

จากการพัฒนาการดังด้านขององค์กรภาคประชาชนทำให้องค์กรภาคประชาชนมีพื้นฐานของการก่อรุปเป็นองค์กรที่ทำงานเป็นอิสระจากอำนาจของภาครัฐและเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรจากการทำงานที่จะเป็นผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม จึงทำให้องค์กรภาคประชาชนเป็นทางเลือกใหม่ในสังคมไทยที่เป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เนื่องจากการนำเสนอแนวคิดขององค์กรภาคประชาชนนั้นเป็นการนำเสนอจากพื้นฐานของแต่ละห้องถิน ภาคประชาชนจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ในการผลักดันนโยบายต่าง ๆ ของรัฐที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาในปัจจุบัน ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในประเทศ เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทยไม่อาจปฏิเสธบทบาทของภาคประชาชนเหมือนเช่นในอดีตได้อีกไป เนื่องจากองค์กรภาคประชาชนมีการก่อรุปขึ้นมาและสร้างตัวตนของตนเองให้มีบทบาทในสังคม ในการเป็นปากเป็นเสียงให้กับประชาชนในการวางแผนและผลักดันนโยบายต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่อภาคประชาชนไทย โดยมองปัญหาจากพื้นฐานของความต้องการที่เป็นของประชาชนด้วยกัน

การรวมกลุ่มขององค์กรภาคประชาชนจึงเป็นการรวมกลุ่มที่เกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนในชุมชนท้องถินของตน มีการทำงานที่เน้นพื้นฐานในการแก้ปัญหาในชุมชนหรือจังหวัดในการทำงาน อย่างไรก็ตามในการศึกษาการทำงานขององค์กรภาคประชาชนที่ก่อรุปมานั้นเราไม่สามารถที่จะศึกษาได้ในภาพรวมเนื่องจากการเกิดขึ้นขององค์กรต่าง ๆ นั้นมีพื้นฐานที่แตกต่างกันทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของแต่ละห้องถินนั้น ๆ จึงทำให้ปัจจัยที่ทำให้เกิดการก่อรุปขององค์กรภาคประชาชนในแต่ละห้องที่แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นในการศึกษาเรื่องของการก่อรุป

ขององค์กรภาคประชาชีวนั้นจึงเป็นการศึกษาที่ควรเป็นการศึกษาเชิงพื้นที่มากกว่า ที่จะเลือกศึกษาจากภาพรวมทั้งหมด ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกจังหวัดตราดซึ่งมีลักษณะเด่นคือ จังหวัดตราดในอดีต เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรสมบูรณ์ที่เหลือกินเหลือใช้แต่ปัจจุบันตราดกลับมีปัญหานี้เป็นปัญหาหลักของชาวบ้านในจังหวัด

เมื่อมัวเคราะห์ในด้านของการทางประวัติศาสตร์ จะเห็นได้ว่าชาวบ้านในจังหวัดตราดได้อาภิຍุ่นพื้นที่ของตนเองตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ คือ พื้นที่บริเวณเชิงเขา ชายทุ่ง และชายทะเล โดยสามารถทำการผลิตเดี่ยงตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาจากปัจจัยจากภายนอก วิถีชีวิตเศรษฐกิจในอดีตของชาวบ้านในจังหวัดตราดจึงเป็นการอยู่ในชุมชนของตนเองตามภูมิศาสตร์ที่ เป็นภูเขา ที่ราบ และริมทะเล มีการผลิตที่เป็นเกษตรกรรมย่อย ในลักษณะของการผลิตแบบครอบครัว เดียวไว้แรงงานในครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดวิถีชีวิตร่วมกันควบคู่กันไป รูปแบบใหญ่ตั้งแต่ต่อตัวเป็นต้นมา ตั้งนี้ (สมโภชน์ วาสุกิริ, สัมภาษณ์ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒)

๑. พื้นที่บริเวณเชิงเขาที่ท่าข้าวไว้ และใช้อาหารจากสัตว์ป่า รวมถึงการหาของป่า ดังนี้
เราจึงพบภูมิปัญญาเกี่ยวกับแกงปลา แหن แกงป่าและตุ้ง

๒. พื้นที่บริเวณชายทุ่ง จะมีการทำนาสูมซึ่งเป็นช้าวนกและนาข้าวจากสัตว์น้ำจีด ดังนั้นการพูดถึงแกงทุ่งในเขตฯ

๓. พื้นที่บริเวณติดชายทะเลซึ่งเป็นที่อยู่ของชาวบุรุษที่จะมีการปลูกข้าวโดยใช้ทุ่ง ตะกำตและใช้สัตว์ทะเลทำอาหาร จนมีคำกล่าวว่าแกงทะเล

จากวิถีชีวิตดังกล่าวนั้นทำให้ชาวบ้านในจังหวัดตราดที่สามารถพึ่งพิงตนเองได้ ดังนั้นการรวมกลุ่มกันทำงานในเรื่องของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและภาระในเรื่องของการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงไม่มีความจำเป็น เนื่องจากอยู่ปั้นพื้นฐานของวิถีชีวิตร่วมกันที่สามารถอยู่ได้ด้วยการหาเดี่ยงซึ่งในครอบครัวโดยที่ไม่เดือดร้อน วิถีชีวิตคงกล่าวของชาวบ้านในจังหวัดตราดได้เปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองและสังคม วัฒนธรรม เช่น การขยายตัวของตลาดท่องเที่ยว การตัดถนนสุขุมวิท การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง รวมถึงการบุกเบิกป่าของเจ้าที่ดิน เป็นต้น มีผลให้ชาวบ้านตราดในอดีตที่พึ่งตนเองได้ก้าวเข้ามาสู่ภาวะที่พึ่งพาตลาดทุนนิยมในปัจจุบันและกลายเป็นผู้ผลิตสินค้ารายย่อย (Simple Commodity Producer) (ข้อมูล ประดิษฐ์ศิลป์, ๒๕๖๒, หน้า ๑๑) จึงทำให้เกษตรกรชาวตราดต้องประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชาวบ้านที่เปลี่ยนแปลงจากปัญหาระบบทุนดังกล่าวที่สำคัญดังต่อไปนี้ (สมโภชน์ วาสุกิริ, สัมภาษณ์ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒; ประเสริฐ ศิริ, สัมภาษณ์ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๒)

๑. ด้านการเกษตรปัจจุบันพบว่าจังหวัดตราดในเขตชายทุ่งทำนาไม่พอเลี้ยงตนเอง เนื่องจากประสบปัญหาเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำนา ซึ่งโดยเห็นว่า

เทคโนโลยีที่ใช้นั้นมีความรวดเร็วและสะดวกมากกว่าการทำผลิตแบบดั้งเดิม แต่ผลกระทบที่ตามมาจากการใช้เทคโนโลยีนั้นทำให้ชาวนาประสบปัญหานี้เรื่องของต้นทุนการผลิตสูงจนประสบปัญหาขาดทุน และเป็นหนี้สินเนื่องจากขาดทุนจะกู้เงินเพื่อมาใช้ทำการผลิต

๒. การทำสวนในเขตพื้นที่ภูเขานั้นให้ความสำคัญต่อสวนผลไม้ เช่น ทุเรียน มะม่วง ลองกอง ถั่วงอก นอกจากนี้จากการทำสวนยางพาราที่เริ่มปลูกต่อจากจังหวัดทบูรี โดยหลวงพะหมุนภักดีนำพันธุ์เข้ามาในตราด การทำสวนยางพาราเป็นการผลิตเพื่อขายเป็นสำคัญ โดยการค้ากับบริษัท อีสเออีดิค นอกนั้นเป็นการปลูกมะพร้าวตามเกาะ การทำเกษตรในปัจจุบันของจังหวัดตราดอยู่ในภาวะที่กำลังขาดยุทธศาสตร์ทางการค้า เนื่องจากต้องประสบภัยสินค้าปัจจัยการผลิตที่มีราคาสูง เช่น ปุ๋ยเคมี ในขณะที่ต้องขายสินค้าผลผลิตการเกษตรในราคาก่อตัว จนบางครั้งต้องปล่อยผลผลิตผลทึ้งไปโดยไม่ขาย

๓. การประมง ในจังหวัดตราดถือว่าอยู่ในภาวะตกต่ำ เนื่องจากประสบภัยน้ำมัน แมง ค่าแรงงานที่สูงขึ้น ปลาที่จับได้ลดลง เนื่องประมงขนาดใหญ่ไม่สามารถออกเรือไปจับปลาได้ เพราะไม่คุ้มทุน และเมืองส่วนใหญ่ไปทำประมงชายฝั่งแบบวิถีชาวบ้านเพื่อที่นี่เป็นแหล่งอาหารเล็กในการท่องเที่ยว

จากการประกอบอาชีพของประชาชนในจังหวัดตราดที่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ชาวบ้านในจังหวัดประสบปัญหาการผูกขาดเศรษฐกิจจากคลินค้าให้กับราคาก่อตัว ชาวบ้านที่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรรายย่อยในจังหวัดตราดต้องประสบปัญหานี้เรื่องของการผลิตที่มีราคาสูง เช่น ราคาปุ๋ย ค่าเช่า และน้ำมันที่ราคาแพงจึงทำให้เกิดปัญหานี้สินหันตั้งในระบบและกระบวนการเช่น การตกเป็นหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเป็นหนี้ของเกษตรกรรายต่อตัวพัฒนามาสู่ความรุนแรง คืออยู่ในภาวะความเสี่ยงที่จะต้องหลุดจากที่ดิน พร้อมทั้งการเข้าร่วมเป็นสมาชิก กองทุนเพื่อฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร เพื่อหวังจะให้รัฐบาลล้างหนี้ ดังจะเห็นได้จากการจัดจังหวัดตราด เป็นหนึ่งใน ๑๖ จุดของพื้นที่ที่มีความรุนแรงในประเทศไทย นอกเหนือจาก ลิ้งท์บูรี ขัยนาท อย่างทอง อยุธยา จะเชิงเทรา นครนายก จันทบูรี นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร พิจิตร สมุทรสงคราม ราชบูรี เพชรบูรี ประจวบคีรีขันธ์ (คณะกรรมการศาสนาฯ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, ๒๕๖๐, หน้า ๖)

ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรรายย่อยในจังหวัดตราด ทำให้ชาวบ้านต้องตระหนักรถึงการออกจากชีวิตส่วนตัวในอดีตที่ใช้ชีวิตในรูปแบบของการทำงานอยู่กับครอบครัว มาเป็นการรวมกลุ่มกันขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ของชาวบ้านที่เกิดกับชาวบ้านที่ไม่สามารถจัดการได้เองมาสู่การรวมกลุ่มเพื่อจัดการกับปัญหานี้ของชุมชน การก่อรูปองค์กรของภาคประชาชนในจังหวัดตราดจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ชาวบ้านสามารถใช้กลุ่มองค์กรต่าง ๆ เพื่อมาใช้แสดงความคิดเห็นในเรื่องสาธารณะ และการสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองในชุมชน โดยมีพัฒนาการของการก่อรูปกลุ่ม องค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด ดังนี้

ภาคประชาชนที่ก่ออุบัติมาเป็นกลุ่มแรกในจังหวัด คือ กลุ่มส้าจะสะสมหัวพยุงกลุ่มที่เกิดขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินที่เป็นปัญหาหลักของชาวบ้านก่อตั้งเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยพระอาจารย์ธูบิน ปันโน วัดไฝล้อม ตำบลบางพระ อำเภอเมือง จังหวัดตราด เป็นผู้นำในการก่อตั้ง การทำงานของกลุ่มส้าจะสะสมหัวพยุงเป็นองค์กรที่ทำงานในรูปแบบของการรวมกลุ่มออมทรัพย์ และสวัสดิการชุมชน (อาคม ภูติภัทร, สมภาษณ์ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒) โดยในปัจจุบันนั้นกลุ่มส้าจะมีสมาชิกทั้งจังหวัดตราด ประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน จากประชากร ๒๕๔,๑๓๖ คน โดยมีการพัฒนาการของกลุ่มเป็นการทำงานในรูปแบบเครือข่ายโดยมีสมาชิกเครือข่ายในจังหวัด ๑๖๗ กลุ่ม (เครือข่ายกลุ่มส้าจะสะสมหัวพยุงเพื่อพัฒนาคุณธรรมครัวเรือนเชื้อชาติ, ๒๕๕๓)

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ได้เข้ามาผลักดันให้มีการรวมกลุ่มขององค์กรภาคประชาชนขึ้นมาในระดับจังหวัด จึงทำให้อ่ององค์กรภาคป่าจะฯ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานภาครัฐ โดยรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรภาคประชาชนระดับจังหวัด ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยใช้ชื่อต่อๆ กันว่า องค์กรชุมชนคนตราด เป็นเวทีแลกเปลี่ยนการทำงานในองค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด ซึ่งในปัจจุบันองค์กรชุมชนคนตราดมีสมาชิก ๑๙ เครือข่าย และมีการประชุมประจำเดือนในการแลกเปลี่ยนการทำงานของเครือข่ายภาคป่าจะฯ ในจังหวัดตราดทุกวันที่ ๑๙ ของทุกเดือน นอกจากนี้กลุ่มขององค์กรชุมชนคนตราดยังสร้างมาตรฐานให้กับเครือข่ายในเวทีอุตสาหกรรมความคิดเห็นในส่วนของตัวแทนภาคประชาชนในการเข้าไปนั่งประชุมกับหน่วยงานราชการในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาต่างๆ ด้วย (ขัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์, ๒๕๕๒, หน้า ๑๗)

ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภากองกรุงเทพมหานครที่เป็นผลมาจากการเคลื่อนไหวของภาคป่าจะฯ ผ่านช่องพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนดำเนินการจดแจ้งและจัดตั้งสภากองกรุงเทพมหานครทั่วประเทศ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จังหวัดตราดได้มีการจัดตั้งสภากองกรุงเทพมหานครขึ้น ๑๒ แห่ง ภายใต้การทำงานของคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนสภากองกรุงเทพมหานครในจังหวัด ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและที่ปรึกษา คณะกรรมการฯ ดูแลน้ำจากการตัดสรวงขององค์กรชุมชนคนตราด มีหน้าที่หลัก คือ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสภากองกรุงเทพมหานครและจัดตั้งสภากองกรุงเทพมหานคร โดยมีกิจกรรมที่ดำเนินการ คือ การเปิดเวทีชี้แจงพระราชบัญญัติสภากองกรุงเทพมหานครและจัดตั้งสภากองกรุงเทพมหานครในระดับตำบล (บุญช่วย นาคประวัติ, สมภาษณ์ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒) สภากองกรุงเทพมหานครในจังหวัดตราดนั้นถือได้ว่าเป็นกลุ่มขององค์กรภาคประชาชนที่เกิดขึ้นมาภายใต้กรอบกฎหมายเพื่อเป็นตัวแทนในการเข้าไปมีบทบาทในการผลักดันนโยบายในส่วนของภาคประชาชนเข้าไปสู่หน่วยงานภาครัฐในท้องถิ่นระดับตำบลได้

จากที่กล่าวมายังเห็นได้ว่าจังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่มีการก่ออุปอ่ององค์กรของภาคประชาชนที่มีความแตกต่างกัน ๓ รูปแบบด้วยกันคือกลุ่มส้าจะสะสมหัวพยุงซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาชนที่เกิดจากกลุ่มธรรมชาติที่เกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาด้านหนี้สินของชาวบ้านในจังหวัด องค์กรชุมชนคนตราด

ที่เป็นกลุ่มของค์กรภาคประชาชนที่เกิดจากการผลักดันจากองค์กรภาครัฐ และส่วนของค์กรชุมชน เป็นกลุ่มภาคประชาชนที่เกิดภายใต้กรอบกฎหมาย นอกจากรัฐการศึกษาจังหวัดตราดนั้นจะสามารถเป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะสะท้อนให้ถึงการเปลี่ยนแปลงวิธีชีวิตจากชีวิตส่วนตัวมาสู่ความจำเป็นของการเข้ารวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะเนื่องจากในปัจจุบันการรวมกลุ่มของค์กร ของภาคประชาชนนั้นเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ภาคประชาชนนั้นมีอำนาจในการต่อรองกับภาครัฐ อีกทั้งในปัจจุบันผู้วิจัยมุ่งศึกษาว่ามีปัจจัยและกระบวนการในการก่ออุปชั้นมาอย่างไร มีปัจจัย และกระบวนการในการพัฒนาอย่างไร และควรจะมีการพัฒนาอย่างไรบ้างในการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับภาคประชาชนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

๑. ศึกษาปัจจัยและกระบวนการในการก่ออุปชั้นของค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด
๒. ศึกษาปัจจัยและกระบวนการในการพัฒนาขององค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด
๓. เพื่อนำเสนอแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาชนในจังหวัดตราด

วิธีการวิจัย

๑. การศึกษาจากเอกสาร ในการศึกษาผู้วิจัยใช้การศึกษาจากเอกสารที่เอกสารขั้นต้นและขั้นต่อมา ให้ในภาควิจัย

๒. การสัมภาษณ์ ใช้วิธีการสัมภาษณ์รายบุคคลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interviews) ซึ่งอาศัยผู้ให้ข้อมูลหลัก เช่น ผู้นำในองค์กรภาคประชาชน ประชุมชุมชนในจังหวัดตราด เป็นต้น

๓. การสังเกตการณ์ เป็นวิธีแบบการเก็บข้อมูลเสริมวิธีการอื่น ๆ โดยใช้ในกระบวนการ สังเกต เช่น การเข้าร่วมประชุมในการประชุมประจำเดือนขององค์กรชุมชนคนตราด การเข้าร่วม ประชุมการสัมมนาที่ทางองค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด ให้จัดทำขึ้น เป็นต้น

๔. การตรวจสอบข้อมูลผู้วิจัย ใช้วิธีการตรวจสอบจากผู้ให้ข้อมูลที่มีจุดยืนต่างกันการตรวจ สอบจากแหล่งข้อมูลที่ต่างกันและใช้แหล่งข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ และการ สังเกตการณ์มาเปรียบเทียบเพื่อทราบด้วยความถูกต้องของข้อมูล

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพเชิงประวัติศาสตร์เพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย โดยอยู่บนความเชื่อว่าเหตุการณ์ในอดีตจะมีความสัมพันธ์ต่อ สถานการณ์ในปัจจุบันและความต่อเนื่องในอนาคต ดังนั้นจึงเป็นการวิเคราะห์ที่ไม่เชื่อว่า เหตุการณ์ทางสังคมจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างตายตัว แต่ เป็นกระบวนการทางทางสังคมในกรอบของเวลา ที่มีทั้งความต่อเนื่อง (Continuity) การเปลี่ยนแปลง (Change) และการดำรงอยู่ (Existence)

สรุปผลและอภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยและกระบวนการในการก่ออุปช่ององค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราด
พบว่าองค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราดมีปัจจัยและกระบวนการฯ แตกต่างกันดังต่อไปนี้

๑. ผลการศึกษาปัจจัยและกระบวนการในการก่ออุปช่ององค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราดนั้น
จะพบว่าปัจจัยการก่ออุปช่ององค์กรภาคประชาชนนั้นมีปัจจัยในการก่ออุปที่มีความแตกต่างกันคือ
เครือข่ายกลุ่มสังคมสมทบพย์เพื่อพัฒนาคุณธรรมครอบครัวของชีวิตพูนว่ามีปัจจัยในการก่ออุป
คือ ภาวะหนี้สินของชาวบ้านในจังหวัดตราด ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้นำ และการรักษาปูแบบบุคลุ่มออมทรัพย์
ของชาวบ้านจากครูชุม ยอดแก้ว มาประยุกต์ใช้กับหลักธรรมทางพหุศาสนา โดยมีกระบวนการ
ดำเนินงานในระยะเริ่มจัดตั้งกลุ่มเป็นการทำงานแบบชุมชนไม่เป็นทางการ ลักษณะของงาน
อาสาสมัครของชาวบ้านที่มาร่วมกันในระยะแรก โดยมีโครงสร้างการทำงานที่คัดเลือกกรรมการ
มาทำงานตามความถนัด โดยมีคณะกรรมการที่สำคัญได้แก่ ที่ปรึกษากลุ่ม ประธาน ทำงานฝ่ายผล
ทัศนียภาพซึ่งทำใบสมัครและสัญญา รับค่าหุ้น จัดสรรเงินกู้ รับชำระคืนเงินกู้ จัดสรรสวัสดิการ

ส่วนในการก่ออุปช่ององค์กรชุมชนคนคราดมีปัจจัยที่มีผลต่อการก่ออุป คือ การผลักดัน
จากองค์กรน้ำหนึ่งใจเดียวในการพัฒนา และการรวมตัวของกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นจากภาคธุรกิจโดยมี
กระบวนการดำเนินงานที่อยู่ใน ๒ ระยะคือการทำงาน การทำงานในระยะ ๑ เครือข่ายที่เป็นการ
ทำงานร่วมกันในชุมชนจังหวัดที่มีคณะกรรมการทั้งสิ้น ๒๔ คนโดยเน้นการทำงานในเรื่อง
ของบัญชีการเงิน ข้อมูล ศินเชื่อ และการพัฒนาองค์กร เครือข่าย ซึ่งที่สองส่วนการทำงานหลัง
จากที่สามารถรวมเครือข่าย ๑๘ เครือข่ายได้แล้วได้มีการทำงานในลักษณะของการเสริมสนับสนุนให้
เครือข่ายทั้ง ๑๘ เครือข่ายมีความเข้มแข็ง การทำงานในเชิงประเด็นงานที่สำคัญ ๙ ประเด็นงาน
คือ พลิกฟื้นวิถีชุมชนจังหวัดตราด สวัสดิการชุมชนท้องถิ่น การรับรองสถานภาพองค์กรชุมชน
ประเด็นงานเรื่องที่ดินทำทนา ที่อยู่อาศัยและบ้านมั่นคง การเกษตรและทรัพยากร แผนแม่บทชุมชน
และเรื่องเยาวชน โดยมีคณะกรรมการ ๕๔ คน จาก ๑๘ เครือข่าย ซึ่งแบ่งหน้าที่ในการดำเนินงาน คือ
มีระบบเลขานุการโดยมีกองเลขานุการในการทำหน้าที่สื่อสารงานโครงการ ทำบันทึกความร่วมมือกับ
หน่วยงานต่าง ๆ การรายงานผลโครงการ และการสรุปงบประมาณ ระบบการเงินและบัญชีที่มีการ
ทำงานใน ๒ ระบบคือระบบบัญชีที่ใช้เวลารายงานต่อนหน่วยงานภายนอกและระบบบัญชีภายใน
องค์กร การทำระบบข้อมูลสารสนเทศ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำงานขององค์กร ระบบ
การติดต่อสื่อสารโดยการใช้โทรศัพท์ในการติดต่อสื่อสาร การพัฒนาศักยภาพบุคคล และการ
ติดตามและประเมินผลที่ใช้การติดตามผลใน ๒ รูปแบบ คือ การประชุมประจำเดือนขององค์กร
และการติดตามในภาคสนาม

ในส่วนของสภาพองค์กรชุมชนจากการศึกษาจะพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการก่ออุปของ
สภาพองค์กรชุมชน คือ ความจำเป็นในเรื่องขององค์กรที่ถูกกฎหมายของภาคประชาชนในการเข้ามา

ทำงานในส่วนของพื้นที่สาธารณะ และการขยายตัวกิจกรรมทางการเมืองลงสู่ระดับตำบลที่เปิดพื้นที่ให้กับภาคประชาชนอย่างเป็นทางการเพื่อมาประสานความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคประชาชนในท้องถิ่น หลังจากการก่ออุปถั伡สภากองค์กรชุมชนมีกระบวนการดำเนินงานในส่วนของ การจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อลงใบจัดตั้งสภากองค์กรชุมชนในตำบลต่าง ๆ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้จัดตั้งสภากองค์กรชุมชนในจังหวัดตราดได้ ๑๙ ตำบล หลังจากการจัดตั้ง ได้ดำเนินการจัดประชุมในระดับจังหวัดโดยทำการคัดเลือกคนทำางานในระดับสภากองค์กรชุมชน ตำบลจังหวัดโดยมีนายเสริม สาลี เป็นประธานสภากองค์กรชุมชนตำบลสังฆจังหวัดตราด จึงทำให้ สภากองค์กรชุมชนในจังหวัดนั้นมีการทำงานใน ๒ ระดับคือ สภากองค์กรชุมชนในตำบล และการทำงานในระดับจังหวัดซึ่งใช้เป็นเวทีการทำงานและการเปลี่ยนเรียนรู้

๒. ผลการศึกษาปัจจัยและกระบวนการในการพัฒนาขององค์กรภาคประชาชนในจังหวัด ตราดในผลการศึกษาพบว่าองค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราดมีการพัฒนาและปัจจัยที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

เครือข่ายกลุ่มสัจจะะตะสมหรัพย์พบว่ามีการพัฒนาใน ๒ รูปแบบ คือ การยกกระดับ เครือข่ายการทำงานที่ไม่เป็นทางการ และการพัฒนาจากเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการมาเป็นสมาคม ทางการ โดยการยกกระดับนี้เครือข่ายที่ไม่เป็นทางการนั้นพบว่ากลุ่มสัจจะะตะสมหรัพย์มีพัฒนาการ ๒ ช่วงคือ การพัฒนาจากกลุ่มในระดับหมู่บ้านมาเป็นเครือข่ายระดับจังหวัด และการพัฒนาจาก เครือข่ายระดับจังหวัดสู่เครือข่ายในระดับต่างจังหวัด โดยมีปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาในรูปแบบ ทั้งสอง ได้แก่ การตอบสนองปัญหาหนี้สินของชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรรายย่อย การตอบสนอง ผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจที่มีต่อชาวบ้าน ความเชื่อถือในการจัดการระบบการเงินและบัญชี ของกลุ่ม และความสามารถของกลุ่มในการจัดกองทุนสวัสดิการเพื่อช่วยเหลือสมาชิก ส่วนในรูป แบบที่สองคือการพัฒนาจากเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการมาเป็นสมาคมทางการนั้นพบว่ามีปัจจัยที่ แสดงผลใน การพัฒนาดังกล่าว คือ ต้องการความเป็นทางการเพื่อใช้ในการของบประมาณ และการ ดำเนินตัวกรรมทางกฎหมาย

องค์กรชุมชนคนตราดพบว่ามีการพัฒนาการในสองช่วงคือ การพัฒนาจากเครือข่ายที่ไม่ เป็นทางการมาสู่การทำงานในรูปแบบของ ศตจ.ปชช. และในช่วงที่สองคือการพัฒนาจากการ ทำงานแบบ ศตจ.ปชช. มาเป็น ศจพ.ปชช. โดยมีปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาในรูปแบบดังกล่าว คือ นโยบายของรัฐ การอนุนเสริมจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนที่สนับสนุนงบประมาณตาม นโยบายของรัฐ และปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้นำที่มีความสามารถในการทำงานจัดตั้งเครือข่าย ความ สามารถในการเข้าถึงผู้ตัดสินใจให้งบประมาณโดยพบว่าผู้นำองค์กรชุมชนคนตราดนั้นมีตำแหน่ง เป็นคณะกรรมการของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนใน ๒ วาระติดต่อกัน เป็นผู้นำที่มี魄力มีเสียง แตกต่างจากชาวบ้านในจังหวัดตราดที่ไม่ค่อยพูด การเป็นผู้นำเชิงรุกในการประสานงานกับภาค ต่าง ๆ ในจังหวัด และมีความสามารถในการบริหารโครงการ

สภากองค์กรชุมชนดำเนินการจัดหัวดูตระดับในการศึกษาพบว่าสภากองค์กรชุมชนนั้นมีการพัฒนาในส่วนของคณะกรรมการขับเคลื่อนในการจัดตั้งสภากองค์กรชุมชนในดำเนินการต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทั้ง จังหวัด โดยพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้นมีการจัดตั้งสภากองค์กรชุมชนดำเนินการได้เพิ่มขึ้นเป็น ๒๓ ดำเนินการ ปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนาในรูปแบบดังกล่าวที่สำคัญของสภากองค์กรชุมชนคุณคราดคือ ผู้ประสานงานในพื้นที่ งบประมาณในการขับเคลื่อน และกรอบนโยบายขององค์กรมหาชน

๓. ผลกระทบทางเชิงลบของการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรภาคประชาชนในจังหวัด คุณคราด ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการพัฒนาขององค์กรภาคประชาชนในจังหวัดคุณคราดไว้ดังต่อไปนี้

ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายกลุ่มสหจะสะสมทรัพยากระดับการจัดตั้ง กลุ่มสหจะให้เป็นขบวนการทางสังคม เมื่อจากเครือข่ายกลุ่มสหจะนั้นมีการเกิดขึ้นและพัฒนาใน ฐานของภาคประชาชนแต่มีการพัฒนามาเป็นสมาชิกของระบบการเมืองที่ทำงานในลักษณะ ของสมาคมจึงมีข้อจำกัดในการพัฒนา เพื่อเป็นการปลดปล่อยเครือข่ายกลุ่มสหจะสะสมทรัพยากร ให้พ้นจากข้อจำกัดดังกล่าว ดังนั้นจึงการยกเว้นด้วยเครือข่ายกลุ่มสหจะสะสมทรัพยากรให้เป็น ขบวนการทางสังคมในบริบทนี้คุณคราดมีลักษณะของการทดสอบสถานะระหว่างแนวคิดการระดม ทรัพยากรและแนวคิดขบวนการทางสังคมใหม่ เมื่อจากการทำงานของกลุ่มสหจะสะสมทรัพย์นั้น เน้นเป้าหมายของภารพัฒนาในเรื่องของการกระจายผลทางการพัฒนาที่เกี่ยวกับสิทธิทางสังคม เช่น ควรแก้ปัญหาการจัดการสวัสดิการชุมชน

ในส่วนขององค์กรชุมชนคุณคราดนั้นผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ขององค์กรชุมชนคุณคราดคือการสืบทอดสมาชิกใหม่ของกลุ่มพร้อมกับการยกระดับการจัดตั้งไปสู่ การเป็นสมาคมที่เป็นทางการ ซึ่งในส่วนของภารพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับทักษะและการบริหาร และวิธีการเรียนรู้ เสนอทางเลือกในการพัฒนาทั้งในแนวทางที่เกี่ยวข้องกับทักษะและการบริหาร และวิธีการเรียนรู้ เกิดทักษะของผู้นำ ในส่วนที่สองคือ การนำเสนอให้องค์กรชุมชนคุณคราดนั้นให้จัดตั้งองค์กรจาก รูปแบบองค์กรที่ไม่เป็นทางการมาเป็นสมาคมทางการ เมื่อจากการทำงานขององค์กรชุมชนคุณคราด ในปัจจุบันนั้นเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นมาและดำรงอยู่แบบหลวมๆ พร้อมที่จะลดลงคลอดเวลา ดังนั้นจึง ควรมีการพัฒนาขององค์กรให้เป็นสมาคมทางการเพื่อยกระดับการพัฒนาให้ขัดเจนและมั่นคงมากขึ้น

ส่วนแนวทางในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสภากองค์กรชุมชนนั้นควรพัฒนาให้เป็น กลุ่มเริงสถาบันหนึ่งของการเมืองไทย โดยมีภารกิจเพื่อการสร้างประชาธิปไตยของทุกคน เนื่องจาก สภากองค์กรชุมชนเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายและสามารถที่จะพัฒนาให้เป็น สถาบันหลักของการเมืองไทยได้ แต่ในทางตรงกันข้ามสภากองค์กรชุมชนที่จัดตั้งขึ้นมาอาจจะมีข้อจำกัด อยู่เนื่องจากการจัดตั้งที่เน้นในเรื่องของการจัดตั้งสภากองค์กรชุมชน จึงทำให้สมาชิกสภากองค์กร ชุมชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดังนั้นในการที่จะสร้างสภากองค์กรชุมชนให้ เป็นสถาบันนั้นจึงควรพัฒนาในเรื่องของกลไกสภากองค์กรชุมชนที่สำคัญ คือ การจัดตั้งสภากองค์กร

© cflm

ทุนชนเข้มข้นในมีการพัฒนาในส่วนของคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ โดยเน้นในเรื่องของการกระบวนการมีส่วนร่วมมากขึ้น ในส่วนของการพัฒนาคุณภาพของสถาปัตยกรรมคือการพัฒนาในส่วนของการสร้างการเมืองใหม่บนฐานของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยการพัฒนาในเชิงคุณภาพนั้นมือญู่ ๒ แนวทางคือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ในเรื่องของการรับรู้ปัญหา การแก้ปัญหา การตัดสินใจอย่างมีขั้นตอน เป็นต้น และส่วนที่สองคือการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมคือการพัฒนา การมีส่วนร่วมในการบริการทางการรับรู้การทำงาน และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และผลกระทบจากการทำงานที่ตามมาร่วมกัน ซึ่งยุทธศาสตร์การทำงานที่สำคัญคือ ควรเน้นการทำงานของสถาปัตยกรรมคือการพัฒนาที่หมุนบ้านเป็นหลักเพื่อให้การพัฒนานั้นตรงกับภารกิจการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน โดยการมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของสถาปัตยกรรมคือการพัฒนาในฐานะองค์กรใหม่ที่ทำงานที่แตกต่างจากหน่วยงานในท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุปการศึกษาวิจัยในเรื่องของการรูปขององค์กรภาคประชาชน พบว่าในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรภาคประชาชนส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในเรื่องของบทบาทและศักยภาพในการทำงานขององค์กรภาคประชาชน ส่วนในเรื่องของการก่ออุปสรรคการก่อตัวผู้วิจัยพบว่ามีการศึกษาของมนต์รัตน์ มิตรประสาท (๒๕๓๙) ที่ทำการศึกษาเรื่องการก่อตัวขององค์กรภาคประชาชนกับการเสริมอำนาจประชาชน ในเรื่องของปัจจัยในการก่อตัวของกลุ่มเกิดขึ้นจากการที่ชาวบ้านหอบหังดึงปัญหาของคนในชุมชนด้วยการถูกข่มขู่ความกลุ่มเพื่อจัดการกับปัญหาของที่นั่นเองโดยมีเงื่อนไขของการพัฒนาที่มั่นคงจะต้องอยู่บนเงื่อนไขของสมาชิกที่รวมกลุ่มว่ามีศักยภาพในการจัดการกลุ่มได้มากน้อยเพียงใด แต่มีความแตกต่างกันตรงที่องค์กรภาคประชาชนในจังหวัดตราดมีปัจจัยที่ส่งเสริมให้ก่ออุปกรณ์ต่างกันออกไป คือ กลุ่มสักจะสะสมทรัพย์เกิดขึ้นจากความต้องการที่จะเข้ามาจดทะเบียนแก้ไขปัญหาของชาวบ้านในจังหวัด และลักษณะของการเกิดขึ้นจากปัจจัยของนโยบายของรัฐและงบประมาณที่มาสนับสนุน ดังนั้นในเรื่องของการพัฒนาจึงมีความแตกต่างกัน คือกลุ่มสักจะสะสมทรัพย์ฯพัฒนาบนฐานของปัญหาทางด้านเศรษฐกิจของชาวบ้านโดยไม่ต้องขอรับความช่วยเหลือจากองค์กรพัฒนาเอกชนหรือการทำงานตามนโยบายรัฐ ส่วนองค์กรชุมชนคนครัวและสภากองค์กรชุมชนมีฐานของการก่ออุปที่เป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นภายใต้การจัดตั้งของรัฐทำให้มีการพัฒนาตามนโยบายของรัฐและงบประมาณที่เข้ามาสนับสนุนเสริม

บรรณานุกรม

กำธร อ่อนอินทร์. (๒๕๔๔). พุทธศาสนา กับความสำเร็จในการบริหารก่อรุ่นส์จจะสะสมทรัพย์: กรณีศึกษาเฉพาะอำเภอเมือง จังหวัดตราด. ปัญหาพิเศษปริญญาธุรูปประจำสถานศึกษาสตรมนาบันพิติ, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (๒๕๔๒). วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดตราด. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.

คณะกรรมการอุดมการณ์ก่อรุ่นส์จจะสะสมทรัพย์. (๒๕๔๖). เอกสารประกอบการจัดตั้งก่อรุ่นส์จจะสะสมทรัพย์ จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๔๖. ตราด: ม.บ.พ.

คณะกรรมการวิชาการศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (๒๕๕๓). โครงการวิจัยประมีนผลโครงการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนก่อรุ่นนนอกรอบบ. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

เครือข่ายก่อรุ่นส์จจะสะสมทรัพย์เพื่อพัฒนาคุณธรรมครอบครัวของชีวิต. (๒๕๕๓). เอกสารแสดงถึงดาวรุ่งข้อมูลก่อรุ่นส์จจะสะสมทรัพย์ จังหวัดตราด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๓. ม.บ.พ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (๒๕๕๒). ก่อรุ่นผลประโยชน์กับการเมืองไทย แนวโน้มใหม่และการศึกษา. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลส.

ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์. (๒๕๔๐). การเมืองช่องการปฏิริโภตนาดครอบครัวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, สาขาวิชาจักรีศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๕๒). รายงานฉบับสมบูรณ์การให้คำปรึกษา เรื่องการพัฒนาอยุธยศาสตร์และการบริหารจัดการที่ดี เพื่อสนับสนุนการพัฒนาชีวิตความสามัคคีแก่น้ำของชุมชนองค์กรชุมชนระดับชั้นห้องเรียน กรณีจังหวัดตราด. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.

ชัยอนันต์ สมพานิช. (๒๕๓๓). รัฐกับสังคม: โครงการจักรีนรัฐในพมตั้งคุณศยาม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๓๘). รัฐ. กรุงเทพฯ: ใจพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เดือนเด่น นิคมบริรักษ์. (๒๕๕๒). การผูกขาดกับความเหลื่อมล้ำในภาคธุรกิจ. เอกสารสารประกอบการตั้มนานาวิชาการประจำปี ๒๕๕๒ เรื่อง การปฏิรูปเศรษฐกิจเพื่อความเป็นธรรมในสังคม วันที่ ๒๕-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒.

นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร. (๒๕๔๖). การพัฒนาองค์กรชุมชน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.

บุญช่วย นาคประวัติ. (๒๕๕๒, ๙ สิงหาคม). คณะกรรมการขับเคลื่อนสภาองค์กรชุมชน. ลัมภากษณ์.

_____. (๒๕๕๓, ๑๓ สิงหาคม). คณะกรรมการขับเคลื่อนสภาองค์กรชุมชน. ลัมภากษณ์.

- ประเสริฐ ศรี. (๒๕๕๙, ๒๒ เมษายน). ประธานหอการค้าจังหวัดตราด. สัมภาษณ์.
พรพิพย์ หาผล. (๒๕๔๔). ความสามารถของชุมชนในการจัดการป่าชายเลน: ศึกษาเฉพาะกรณี
ชุมชนบ้านเบร็ดใน ตำบลหัวน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชน
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาชุมชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนีรัตน์ มิตรประสาท. (๒๕๓๙). การก่อตัวขององค์กรประชาชนกับการเริ่มต้นจัดประชาชัąน:
ศึกษากรณีชุมชนปะมงพื้นบ้าน อ่าเภอสีแก จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,
茱ทากลังกรน์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน. (๒๕๕๓). ประวัติสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน. วันที่สืบค้นข้อมูล ๒๒
มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓, จาก [www.codi.or.th...](http://www.codi.or.th/)
- _____. (๒๕๕๒). รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒. กองฯเพพฯ: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.
- สมโนชน์ วาสุกิริ. (๒๕๕๒, ๒๓ เมษายน). อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดแหลมคง. สัมภาษณ์
อภิลักษณ์ เกษมผลกุล. (๒๕๔๔). ความอยู่เดียวๆ ทางช้าง จังหวัดตราด : รายงานการวิจัยเชิง
ประวัติศาสตร์เคลื่อนไหวที่พะบากสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุดออม
เกล้าเจ้าอยู่หัว. ตราด: ดำเนินงานวัฒนธรรมจังหวัดตราด.
- อาคม ภูติภัทร. (๒๕๕๙, ๑๐ พฤษภาคม). อดีตอนุกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน. สัมภาษณ์.
- _____. (๒๕๕๓, ๑๔ สิงหาคม). อดีตอนุกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน. สัมภาษณ์.